

Det är Lund som är problemet

"...det är ett oeftergivligt mål att balans måste uppnås i landstingets ekonomi. Styrelsen anser att det ekonomiska målet de närmaste åren är överordnat alla andra mål som landstinget ställt upp."

Dessa dramatiska formuleringar är en sammanfattning av hur socialdemokraterna ser på M-landstingets ekonomi och på den politik, som skall bedrivas under resten av valperioden. Citatet är hämtat från förslaget till "Budgetanvisningar för Malmöhus läns landsting år 1997-1998 (1999)" och behandlas av landstingsfullmäktige måndagen den 3 juni.

Det finns flera anledningar till det kärva budskapet: Kostnaderna fortsätter att överstiga intäkterna och det undergräver landstingets ekonomi på sikt. Detta sker trots att den nya majoriteten ökade på det s k landstingsbidraget till sjukvårdsdistrikten efter valet med

ca 300 miljoner och förhoppningen att inkomstförstärkningen skulle göra det lättare att uppnå balans.

Ett annat skäl är att Landstingsförbundet har kommit överens med regeringen om ekonomiska riktlinjer för 1997 och 1998. I överenskommelsen ingår att det inte skall bli några skattehöjningar; att landstingen låter bli att avskeda fast anställd personal och att man driver på rationaliseringsarbetet. Regeringen åtar sig att inte försämrats statsbidragen; att landstingen får behålla sina skatteinkomster; att staten skall skicka med pengar om landstingen får nya uppgifter och att det lagstodgade kravet på balans i ekonomin skjuts upp till år 2000. Det sista innebär en längre

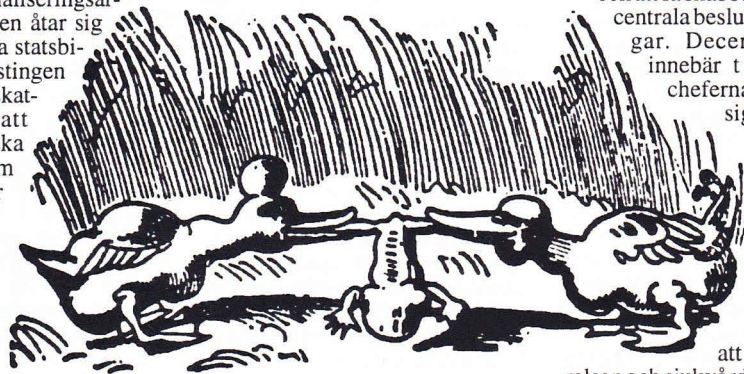
tidsfrist. Överenskommelsen har också lett till att landsting, som höjer skatten ändå, straffas genom att staten drar in halva beloppet på statsbidragen. Det kommer alltså att kosta en krona att höja skatten femtio öre!

Konvergenskrav

Dessutom har de tre "skåne-landstingen" en principöverens-

kommelse att de delar av verksamheten som skall ingå i Landstinget Skåne skall vara i ekonomisk balans när detta sker.

Landstingets organisation är starkt decentraliserad. Det innebär fördelar genom att beslut fattas nära verksamheten och av personer, som kan verksamheten, men det innebär också nackdelar. Det är svårare att överblicka helheten och att få snabbt genomslag för centrala beslut om förändringar. Decentraliseringen innebär t ex att klinikcheferna har kunnat ta sig stora friheter, ibland för stora, när det gäller den egna verksamheten. Budgetanvisningarna innebär en rejäl uppstramning så att landstingsstyrelsen och sjukvårdsdirektionerna övertar beslutsmyndighet, som tidigare legat längre ute i organisationen.

Även visioner kräver fullmäktigebeslut

Jag måste i sanningens namn erkänna att jag var ganska irriterad och besviken på en del beslut som togs på vänsterpartiets kongress. Det var många små och några stora beslut, som motsade partiets utveckling till ett modernt, realistiskt vänsterparti. Jag kände igen mig i mycket av det Ann Schlyter och Karin Svensson - Smith skrev i förra VB.

Bakom irritationen finns önskan att vänsterpartiet skall kunna utträtta något för sina väljare och sympatisörer. Inte bara prata eller artikulera deras missnöje. Vänsterpartiets enda möjlighet att utträtta något konkret är genom majoritetsbeslut i riksdag, landsting och kommuner. Inte ens de visioner som vissa har om ett helt annorlunda framtidssamhälle utan kapitalism och förtryck kan förverkligas på annat sätt än genom parlamentariska beslut!

Vänsterpartiets enda möjlighet att göra något för väljarna och sympatisörerna är att göra det tillsammans med något eller några andra partier. Kongressmajoritetens önskan var att kretsen av allierade skulle snävas in och i princip att vår egen politik skulle dominera om vi skulle medverka.

Det kan man ju tycka. Men ett medelstort utkantparti som vänsterpartiet ställer inte villkoren. Det gör socialdemokraterna i kraft av sin storlek - nuvarande och möjliga - och det gör i viss mån centern eftersom det kan erbjuda långsiktig stabilitet genom att bryta upp de politiska blocken.

Vänsterpartiet måste kvalificera sig för samarbete genom att visa ansvar och på så sätt lirka upp den stängda dörren till socialdemokraterna. Kongressen underlättade inte detta arbete.

Partistyrrelsevalet

Att Johan Lönnroths plats var i fara vid valet till partistyrrelse är känt också att Lars Bäckström inte blev omvald. Ett tredje namn var dessutom på tapeten, Hans Andersson. Därmed är bilden komplett. De tre riksdagsledamöter och partistyrrelseledamöter, som var förhandlare och förberedde uppgörelser med socialdemokraterna efter valet, ifrågasattes och bestraffades av kongressen. Konsekvensen är naturligtvis att de inte kan uppträda med samma auktoritet vid eventuella nya förhandlingar. Detta gör partiet svagare!

Internationellt intressant

Kongressen hade viss internationell prägel. Ovanligt många utländska gäster hälsningstalade. Men det slog mig att ingen ens nämnde vänstersegern i Italien. Där försöker vänster-centerunionen, "Oliven" att skapa stabilitet. Vänstern har bittert lärt sig spelets regler och håller låg profil. Det gäller att värna demokratin, sanera ekonomin och bryta politikerföraktet.

Om Finland sades givetvis inte ett ord. Vänsterförbundet är ju med och regerar tillsammans med moderaterna i samma kärva verklighet.

Politikerförakt

Engen ställde hellre frågan varför socialdemokraterna upplevs som svikare idag. Kan det kanske bero på att de uppträdde opportunistiskt igår, när de var i opposition och lovade sådant, som de inte kunde hålla? En anledning till politikerförakt är löftesbrott. Risken för löftesbrott ökar när man ställer orimliga krav eller skriver ofinansierade önskelistor! Om detta talades det väldigt lite på vänsterpartiets kongress! Om behovet av ideologi desto mera.

Rolf L Nilson

Läkartjänsterna

Ett problemkomplex, som nu får särskild uppmärksamhet är läkartjänsterna och läkarnas arbetstider. Tvärt emot beslut och riktlinjer om personalnedskärningar, har antalet läkartjänster ökat de två senaste åren. Nya läkartjänster drar med sig kostnader i form av utrustning och annan personal. Budskapet är att antalet läkartjänster och timmar skall minska de kommande åren. Landstingsstyrelsen kommer i fortsättningen att noga följa utvecklingen på området. Jourkompensation för läkarna, som nu i stor utsträckning tas ut i pengar, kommer enligt anvisningarna i fortsättningen bara att få tas ut som planerad ledighet.

Lundaproblem.

Landstingets balansproblem är till stor del ett lundaproblem. Det största och dessutom mest svårhanterliga underskottet finns i Lunds sjukvårdsdistrikt. Ligger man till Landskrona och Orups sjukvårdsdistrikt, som skall läggas samman med Lund, har man i princip samlat alla underskotten i M-landstinget. Budgetanvisningarnas budskap kan då sammanfattas till att i Lunds sjukvårdsdistrikt skall ekonomin gå före allt annat!

forts sid 4

Rapport från cyberspejs

Det har just meddelats att Sverige för första gången sedan kriget mot Ryssland 1809 haft födelseunderskott: fler har dött än vad som har fötts under första kvartalet i år. Kanske ska man inte bli så bekymrad över det: varje svensk tår säkert lika mycket på jordens resurser som vad tio indier gör och vi brukar ju tala om världens överbefolkning. Men nog är det ändå tankeväckande. För några år sedan tävlade vi med Irland om toppen i den europeiska nativitetstrenden och nu är vi alltså i botten. Visst säger det en del om hur den socialdemokratiska krispolitiken fungerar. När människor i ett land inte skaffar barn är det den starkast tänkbara kritik som kan riktas mot hur landet styrs.

Eftersom VB-läsarna i gemen knappast är i den ålder då det skulle vara lönt med en uppmaning att vända nativitetstrenden gäller det att komma på andra sysselsättningar. Ett vanligt alternativ numera är att surfa på nätet. Det är bara att ta ett stadigt grepp om musen och ge sig ut och kolla in vad som erbjuds av svensk politik på World Wide Web. Jag blev dock inte så munter av upplevelsen.

Gudrun på idolbild

Av partierna har centern, moderaterna och socialdemokraterna väl etablerade hemsidor med fylligt material. Miljöpartiet är på gång, men det är fortfarande lite tunt. De andra partierna nöjer sig ännu så länge med lokala initiativ: folkpartiet i Göteborg och vänster-

partiet i Kiruna. Det senare är faktiskt en mycket ambitiös satsning. Här finns en stor idolbild på Gudrun och vänsterpartiets fullständiga partiprogram och det både på svenska och engelska. Här finns också det lokala kommunala programmet och en fullständig barnomsorgsplan för Kiruna. Dessutom finns den lokala tidningen (*h*)*Järnviljan*, som kanske ändå mest är en samling politiska uttalanden från riksdag och kommunfullmäktige. Borde VB också läggas på nätet? Tja, varför inte, vi om någon förtjänar väl en global publik.

En virtuell arbetarkommun

Det finns de som har nya idéer, t.ex. socialdemokraterna i Färjestaden som startar den första s.a.s. virtuella arbetarkommunen genom att erbjuda globalt medlemskap via nätet. Moderaterna har en fullständig personpresentation med porträtt och e-postadress för var och en av sina riksdagsledamöter. Carl Bildt, som ju är en stor IT-entusiast, publicerade länge sina veckobrev via nätet, men han har ju annat för sig nu och hinner väl inte längre. Socialdemokraternas hemsidor är glassiga och fyllda av tids- och minneskrävande grafik, direkt från reklambyrå, men har ett minimum av innehåll - det verkar mest som om man faller tillbaka på Information Rosenbad, regeringens web-server.

Sen finns det också ett antal icke partipolitisk knutna politiska påtryckningsgrupper som Frihets-

fronten (som gläder med ett antal bilder av Ingemar Ståhl och Sven Rydenfelt från ett seminarium i Lund i april), Stiftelsen Skånsk Framtid med lätt touche av Skåne-separatism och Medborgargruppen i ubåtsfrågan.

Ängslig modernitet

Vad ska man då säga om allt detta? Är de politiska hemsidorna ett väsentligt tillskott till den demokratiska debatten. Nej, det skulle vara svårt att hävda något sådant. Över nästan allt svävar en ande av ängslig modernitet. Partierna vill nog mest visa sig moderna. På så sätt blir det som så ofta i IT-sammanhang: det är mediet som är budskapet, för att åter ta till Mc Luhans gamla formulering.

När innehållet tar över

Ändå vill jag sluta med att uttala min oreserverade entusiasm för vad det är möjligt att åstadkomma med nätets hjälp. Det har stått en del i tidningarna om en norsk stortingskommission som har utrett de norska säkerhetstjänsternas agerande under efterkrigstiden. Nåväl, hela betänkandet kan läsas på www.stortinget.no/lund/lund.htm och det är en fantastisk läsning. Inga datatekniska märkligheter, nej det här är 1100 sidor solid text, men skrivet med en rakhet som jag aldrig har mött i svenskt utredningsväsende. Här får man veta hur så där en 50,000 norrmän hamnade i registren därför att de for på vänsterns sommarläger, prenumererade på Klassekampen,

var vänsteroppositionella inom Arbetarpartiet, satt på kommunala poster för SF, var aktiva i 8:emarskommittén etc. Här berättas hur LO och Arbetarpartiet jobbar med norska Säpo, försvarets underrättelsetjänst, amerikanska CIA och någon anonym svensk tjänst samverkar för att få fatt på dessa landsförrädare eller åtminstone politiska konkurrenter. I Folkets Hus i Oslo installeras permanenta mikrofoner i de viktigaste möteslokalerna med ledningar till den gamla tyska bunkern som var avlyssningscentral. Stortingskommissionen tvekar heller inte utan pekar ut lagbrytarna och lögnarna på ett lugnt men mycket tydligt sätt. Göran Persson på besök i Oslo sa att i Sverige behöver vi ingen sådan undersökning, vi har ju lagt allt sådant bakom oss och har redan rätt ut allt. Herregud, det ska man höra från en regering som 1996 inte vågar offentliggöra Säpopapperna om Torgny Segerstedt, död 1945!

Tro det eller ej - mitt i all hypen om IT kan det verka otroligt - men det är faktiskt så att med nätets hjälp kan man göra information tillgänglig i en omfattning som annars inte skulle varit möjlig. Det måste vara en fördel för demokratin.

Lucifer

Apropå e

"Stormande ovationer. Hela salen reser sig. Mäktigt leverop för kamrat Stalin skallar. Kongressen sjunger stående 'Internationalen'. Därpå följer nya långvariga ovationer för kamrat Stalin med rop: 'Hurra! Leve vår ledare, kamrat Stalin!'"

Läste i tidningen om hyllningarna för Ung Vänsters ordförande på vänsterpartiets kongress. Slog sedan upp referatet i Stalinantologin *Leninismens problem* (Förlaget för litteratur på främmande språk, Moskva 1951), s. 815.

Olika kulturer har utvecklat olika applådstraditioner. Även efter en medioker operaföreställning förväntas en maratonsapplåd och ett antal inrop.

Också den världskommunistiska rörelsen hade sina karaktäristiska handklappnings- och ovations seder. Ett annat exempel än antagandet av 1936 års Sovjetförfattning (se ovan) är den vpkongress i slutet av 1970-talet då delegaterna ville visa de sovjetiska gästerna var de, trots apk-utbrytningen, hade sina verkliga svenska vänner, och gjorde det med "stormande" och "långvariga" applåder. Det är ingen bra tradition.

Strukturplanen för lasarettet

Om man ska tro en av veckobladets konkurrenter så hade s och m lierat sig i P-frågan på lasarettet och enats om ett krav på att inga fler P-hus skulle byggas på lasarettområdet. Men att en rörig artikel skulle ha en felaktig rubrik var kanske bara stilenligt. Att ur protokoll utläsa ett helt händelseförlopp kan ibland vara ganska vanskligt. Till saken.

Landstinget vill bygga ut Lunds lasarett. Utbyggnaderna - om de kommer till spänd - kommer att medföra att fler personer arbetar på lasarettområdet och att fler kommer att besöka det. Om detta är en önskvärd utveckling kan diskuteras, men här håller vi oss till en av konsekvenserna, nämligen att antalet resor till och från lasarettet ökar. Avsikten med strukturplanen är bl.a. att ge en bättre överblick över hela lasarettområdet och att redovisa trafiklösningarna. Bl.a. föreslås Baravägen bli genomgående och anslutas till Tornavägen. Lunda-länken (buss som körs som spårväg i ett första skede) dras från stationen, igenom Landstingets

matsal och vidare mot Ideon. En terminal (Storhållpats) förläggs vid Getingevägen. Ett antal nya P-hus byggs för att ersätta den markparkering som förlorats när BMC, BKC etc. byggs.

Lunds lasarett är en stor arbetsplats. Det borde vara möjligt att ordna betydligt bättre kollektivtrafik dit än vad som finns idag. I sin tur borde detta medföra att fler personer reser med denna. Antalet erforderliga P-platser skulle då kunna minskas. I strukturplanen har man inte (vågat?) räkna hem en enda minskad P-plats som en följd av bättre kollektivtrafik. Skulle utfallet bli så dåligt fyller kollektivtrafiken ingen större funktion. Majoriteten i Tekniska nämnden ville att kollektivtrafiken skulle prioriteras och att Baravägen ej skulle förlängas. Beslutet följde ett yttrande som skrivits ihop strax innan sammanträdet öppnades. Med kom en mening om att inga nya P-hus skulle byggas. Jag tyckte att det var ett väl starkt yttrande, ett P-hus till skulle jag kunna acceptera: det skulle innebära en

halvering av antalet P-platser (förutsatt att alla byggnationer verkligen sker). Omröstningen var rörig, men flera av sossarna instämde nog i mitt yrkande att meningen om att inga fler P-hus skulle byggas skulle tas bort.

Vore det bättre att driva en konsekvent linje mot alla nya P-hus? Ja, det beror ju på vad man vill. Om inte annat så för att spara plats tycker jag nog att man ska tränga ihop bilarna på så liten yta som möjligt. Det kostar att bygga P-hus men den kostnaden ska ju belasta den som parkerar och ingen annan. Redan nu barkerar parkeringen på lasarettområdet styrs genom avgifter, ett förmodligen mycket effektivt sätt att minska P-platsbehovet. I det yttrande som Tekniska nämnden tog står också att kommunen ska ta kontakt med Landstinget för att, inom ramen för Agenda 21 arbetet, diskutera en lösning på trafikproblemen på lasarettområdet. Rimligen står då avgiftssättning högt upp på dagordningen.

Ola Haging

En otydlig profil har sina risker I Huvet På ...

Varför applåderade ombuden på partikongressen Gudruns inledningstal så starkt när de sedan röstade för förslag som drog politiken i motsatt riktning? frågar Ann Schlyter i VB 18-96.

Jag undrar hur många ombud som verkligen ansåg att det var det de gjorde t ex vid behandlingen av det s k positionsuttalandet. Ann instämmer ju själv i Gudruns yttrande att skillnaderna mellan Mats Einarssons och partistyrelsens uttalandeförslag var små och att båda lämnar ett stort tolkningsutrymme. Ann erkänner också att partistyrelsens förslag var dåligt skrivet, något jag tror bidrog till att Mats Einarssons förslag fick så starkt stöd som det fick. Ombudet Marie Olsson från Lund är nog typisk för många när hon i en intervju i samma VB-nummer säger att hon uppfattat Einarssons förslag som språkligt tydligare och klarare, "ett språk som vanliga knegare förstår".

Tidsperspektivet förklarar

Gudrun sa bl a i sitt tal: "Vi ska inte acceptera att budgetunderskott och konvergenskrav så till den milda grad begränsar våra tankar och idéer så att vi inte vågar tala om framtiden". Med detta menade hon givetvis inte att vi inte ska vara ekonomiskt realistiska, men att vi också ska ha ett längre tidsperspektiv.

en applåd

Enligt referaten av Jenny Lindahls tal gjorde hon markeringar för marxismen och socialismen. Visst, jag är själv Marxpåverkad och socialistiskt anstruken. Hon markerade också mot regeringen på ett sätt som inte stämde med den ton som Gudrun Schyman ville anslå. Det tycker jag inte lika mycket om eftersom jag tror på det rödgröna samarbete som kommunalpolitiken i Lund är ett exempel på. Men Ung Vänster är ett självständigt förbund med egna åsikter.

Jenny Lindahl tycks vara en god agitator, en sådan som väcker känslor och rycker åhörarna med sej. Sådana behöver vi inom vänstern. Det är också rimligt att partiet visar uppskattning mot sitt vitala ungdomsförbund.

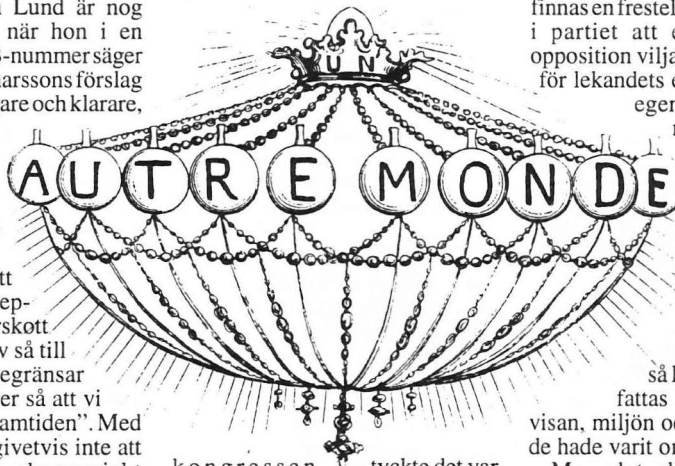
Men en appåd på tre minuter, eller vad det nu var?

Jag vet inte exakt hur länge var och en av delegaterna från Lund och övriga Skåne applåderade. Enligt samstämmiga rapporter var det i många fall rätt länge.

Hoppas att vederbörande rodade inte bara om handflatorna när de tänkte efter efteråt. Om de tänkte efter.

Jag tror just att detta med tidsperspektivet förklarar en del av åsiktsskillnaderna på kongressen. Karin Svensson Smith kritiserar i samma VB-nummer att kongressen tog in skrivningar i partiprogrammet som hon uppfattar som ekonomiskt orealistiska. En del av problemet ligger nog i att vårt partiprogram innehåller en blandning av principiella ställningstaganden och dagskrav. Det vore en fördel om vi klarare kunde skilja på vad som är princip- och vad som är handlingsprogram. Allt som står i partiprogrammet kan vi självfallet inte motionera om dagen efter kongressen och det är inte heller meningen.

Själv tillhörde jag dem som förra

kongressen tyckte det var viktigt att betona att partiet måste vara berett att ta ekonomiskt ansvar i ett kärt budgetläge och arbeta resultatintriktat i det parlamentariska arbetet. Jag uppfattar att det idag i stort sett råder konsensus om detta i partiet (liksom det råder konsensus kring synen på socialism och demokrati. Även om jag tycker att det är självförhåvelse att kalla detta (resultatpolitisk inriktning och konsekvent demokratisyn) för lundalinjen har det förväntat mig att inte fler gamla kongressrävar från Lund sett anledning att fira denna historiska seger.)

Eftersom ingen på allvar ifrågasätter resultatpolitiken tycker jag att det slår tillbaka mot en om man tror att man behöver lära kommunalpolitiker från t ex Norrbotten eller Örebro län att ta ansvar, bara för att de vill ha in annorlunda skrivningar än man själv i ett kongressuttalande. Vänsterpartister tar numera "regeringsansvar" över hela landet.

Pengarna har flyttat

Samtidigt som vi vill ta detta ansvar känner många av oss frustration över att medan vänstern är med och bildar majoriteter i kommun efter kommun och land efter land så har makten och pengarna flyttat någon annanstans, så att vi egentligen har små möjligheter att uppfylla de förväntningar våra väljare har på oss. Det visar att det parlamentariska arbetet är om än

nödvändigt och självklart oerhört viktigt, inte tillräckligt. Det utomparlamentariska, inte minst det opinionsbildande, arbetet har blivit än viktigare än tidigare genom kapitalets internationalisering, helt enkelt därför att mindre och mindre uppnås när man enbart går den parlamentariska vägen..

Jag tror att det är många i partiet som i likhet med mig själv, utan att i ifrågasätta den resultatpolitiska inriktningen i sig, ser en risk i att parlamentariskt kompromissande kan bidra till att vi får en otydlig profil och till att vi slutar att intressera oss för politiken på längre sikt och för våra socialistiska visioner. Det behöver inte bli så, men risken finns. Det kan nog också finnas en frestelse hos en och annan i partiet att efter många år i opposition vilja vara med och leka för lekandets egen skull, utan att egentligen få igenom något.

Värna lyhördheten

Självklart ska vi kompromissa, ingå uppgörelser, stå för svåra beslut, kunna ta regeringsansvar, så länge de beslut som fattas är bättre för rättvisan, miljön och kvinnosaken än de hade varit om vi stått utanför.

Men det skulle exempelvis absolut inte vara bra om vänsterpartiet idag ingått i en regering med socialdemokraterna och centern som fört samma politik som dessa två partier själva för just nu, och det inte hade funnits någon politisk kraft som fört fram en vänsteropposition.

Jag har varit med på fyra partikongresser och tyckte att detta var den avgjort bästa. Framför allt för att ombuden inte från början var indelade i fasta läger och för att diskussionen oftast var lugn, vänlig och saklig. Den lyhördhet som äntligen präglar partiet är viktigt att slå vakt om.

Samtidigt tycker jag att diskussionen på även på denna kongress väl mycket präglades av vad jag skulle vilja kalla antingen-eller inlägg, antingen enbart resultatpolitik eller ideologisk tydlighet, långsiktiga mål och visioner (även om talarna egentligen är mer nyanserade låter de ofta så i talarstolen). Förhoppningsvis kommer partiets fortsatta debatt att präglas mindre av antingen-eller och mera av både-och. Det krävs ett starkt utomparlamentariskt arbete, opinionsbildning, en spännande utvecklande idédebatt och resultatintriktat arbete i parlamentariska församlingar för att på allvar driva politiken åt vänster.

Olof Norborg

"... Räkna man samman antalet öppet arbetslösa, de som inte bedöms kunna ta arbete direkt och de som deltar i arbetsmarknadspolitiska åtgärder innebär det att totalt 682 500 personer står utanför den ordinarie arbetsmarknaden. Det är 3 000 fler än veckan före." (Sydsvenska Dagbladet, 29 maj 96)

"... Totalt beräknas socialbidragskostnaderna för 1996 uppgå till 79,5 miljarder kr, vilket ger ett överskridande av budgeten med 11,5 miljarder kr..."

Det prognostiserade underskottet i budget för arbetsbefrämljande åtgärder beräknas bli 7 miljarder kr för 1996..." (Socialförvaltningen — Tertialbokslut per 30 april 1996 med bokslutsprognos 1996)

Totalt för den kommunala ekonomin betyder detta att 115 miljarder skattekronor, eller nästan lika mycket som kommunel Söders totala nettokostnad för barnomsorg, grundskola, äldreomsorg, kultur- och fritidsverksamhet går åt i den gigantiska utökning av den offentliga sektorn som vare sig Lunds kommunfullmäktige eller någon annan demokratiskt tillsatt församling har beslutat eller önskat.

Och detta ändå den optimistiska prognosen. Den ökning med 3 000 personer som det första citatet berättar om är kanske bara den första förvarningen om den lågkonjunktur som är på gång i Europa och som redan har påverkat de av den lågt värderade svenska kronan hittills så gynnade exportföretagen.

Inga undantagslagar

Om jag hade haft ansvar för en politik som har till syfte att minska den offentliga sektorn för att därmed uppnå balans i den totala ekonomin och på ganska kort tid halvera arbetslösheten, och jag upptäcker att det enda som åstadkoms är en ökning av samma offentliga sektor, fast i helt okontrollerade och oönskade former, då hade jag satt mig ner och funderat på vad som är fel.

Om motsvarande fel uppstår på min dator dyker det upp en snart briserade bomb och en text som säger "Systemfel".

Tony Hagström, ordförande i den havererade arbetsrättskommissionen, föreslår undantagslagar på arbetsrättsområdet för att komma tillrätta med systemfelet. Jag har svårt att tro att det skulle lösa något. Det skulle nog få samma effekt som om jag trycker på tangenterna alt, command och esc på min havererade dator. En ny ruta, fast med exakt samma innehåll som den förra, dyker upp.

Varför inte istället försöka med t ex skärpt förmögenhets- och värnsskatt, samordning av statliga och kommunala insatser och snar övergång till 6 timmars arbetsdag — ett slags systemskifte?!

SBP

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumeration: 180 kr per år. Ins. på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidningsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-211 51 59 onsdagar e. kl 19. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck:KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

forts fr sid 1

Det är Lund..

Det är mycket tveksamt om ett sådant förhållningssätt är frukbart om det tillämpas på Lund. Sjukvården i Lund är sammansatt av allt från vardaglig primärvård till mycket avancerade specialiteter, som betjänar hela Sverige. I dag saknas tyvärr den analys av lundaskjukvården som behövs för att det nödvändiga ekonomiska saneringsarbetet skall bli bra. Det finns visserligen ett beslut i landstingsfullmäktige om att ta fram ett policydokument för sjukvården i Lund, men arbetet med detta prioriteras inte. Risken är därför uppenbar att man långsiktigt gör mer skada än nytta om man angriper balansproblemen i Lunds sjukvårdsdistrikt på ett "fundamentalistiskt" sätt. Det finns säkert både tid och möjlighet att gå åt problemen på ett mera traditionellt sätt där man både prioriterar innehåll och kvalitet i vård och omvårdnad och ekonomisk balans. Kort sagt: Hur skall vi få ut bästa vård för de pengar vi har!

Mer komplikationer

Situationen kompliceras ytterligare genom att många av de tjänstemän och politiker, som skulle behöva använda all sin tid, kreativitet och beslutsförmåga till att rätta upp balansproblemen i Lund, nu splittrar sig på alla möjliga och omöjliga arbetsgrupper för att ena Skåne. Det skulle vara välkommet med en markering från landstingsfullmäktige att det är invånarna i Malmöhus läns landsting, som är uppdragsgivare och att deras intressen och behov skall komma i första hand.

Rolf L Nilson

BKC till slut.

Efter sju sorger och åtta bedrävelser är Barn- och KvinnoCentrum i Lund framme för beslut i landstingsfullmäktige.

Den trogne VB-läsaren har kunnat följa de flesta turerna. Ätminstone de som rör seminariebyggnaden. Man kan kanske tycka att allt hade kunnat gå snabbare och enklare om vissa socialdemokratiska och moderata landstingspolitiker inte hade varit så prestigebundna och så inriktade på att riva Seminariet, men den långdragna processen har haft en del gott med sig. Projektet hade något av skrytbygge över sig från början. Pengabrist och den trånga tomten har tvingat fram en mera verklighetsanpassad lösning. Seminariet bevaras, med undantag för en liten del, på ett mycket smakfullt sätt. Många av byggnadens kvaliteter, inte minst interiören, tas till vara och används för en liten del, på ett mycket smakfullt sätt. Många av byggnadens kvaliteter, inte minst interiören, tas till vara och används för en liten del, på ett mycket smakfullt sätt. Många av byggnadens kvaliteter, inte minst interiören, tas till vara och används för en liten del, på ett mycket smakfullt sätt.

Den värdeideologiska tanken bakom centret är tilltalande. Vården skall organiseras så långt, som möjligt efter patienternas behov och önskemål. Något förenklat kan man säga att speciallisterna skall komma till barnen i stället för att barnen skall fraktas runt till de olika specialisterna. Gamla strukturer och gränser i vården skall brytas upp, så att resurser kan användas på bästa

Framtidens boende

Den 6 maj inleddes i stadshallen en serie på fem seminarier om framtidens boende under ledning av Boel Wieslander, vice ordförande i hyresgästföreningens lundaavdelning. Medverkade gjorde också miljödelegationens sekreterare Kerstin Fostell. Kvällens ämne var Agenda 21 (miljöarbetet inför 2000-talet). Kerstin berättade om delegationens arbete med att utbilda kommunens anställda angående det Agenda 21 arbete som nu pågår. Ordförande Boel Wieslander redogjorde för hur arbetet var tänkt att börja lokalt, spridas ut till allmänheten och så småningom också påverka även de större sammanhangen.

Ideer till ekologiskt byggande och boende

En av mötesdeltagarna framförde tanken att i framtidens boende bör

sätt för patienterna. Antalet chefer skall minska och därmed revirbevakning och osund konkurrens om resurser. Det är naturligt att så omvälvande förändringar också väcker motstånd.

Det verkar glädjande nog bli stor uppslutning kring BKC. Socialdemokraterna och vänsterpartiet som utgjort en provisorisk majoritet för BKC sedan det blev klart att man skulle bevara Seminariet har fått stöd av folkpartiet och miljöpartiet. Moderaternas inställning är lite oklar. De är för, men med vissa förbehåll när det gäller ekonomin. Ensamma står alltså centerpartiet, som sin vana trogen vill utreda mera. I landstingsstyrelsen yrkade de på en kraftfull återremiss.

Rolf L Nilson

regnvattnet tas tillvara för att användas till spolning i toaletterna. Detta praktiseras redan i vissa delar av Köpenhamn. Det är slöseri att använda vanligt renat vatten till spolning som man gör idag.

På mötet framfördes också tanken att man vid rivning av hus kan ta tillvara mycket av byggnadsmaterialet istället för att som idag slänga detta på soptippen. Materialet kan sen säljas på återvinningsvaruhus för byggnadsmaterial.

Vidare efterlystes bättre möjligheter att återvinna mjölkkartonger på ett smidigare sätt än idag. Det är alltför långa avstånd till containerna nu. I framtidens boende bör istället sopnedkasterna slopas och att alla sopor återvinnas på ett eller annat sätt. Producenterna på marknaden bör här tvingas att ta sitt ansvar så att konsumenterna får bästa möjliga retursystem.

Sammanfattningsvis skötte Boel ordförandeskapet på ett utmärkt sätt på ett bra möte med tyvärr alldeles för få deltagare. Som avslutning på mötet upplyste ABF:s representant Gillian Nilsson om att det finns möjligheter att starta studiecirkel i ämnet i höst.

Göte Bergström

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
partilokalen, 19.30:
måndag 3 juni: "Kretslopp i avfallshanteringen" — Lars Bengtsson och Karin Svensson Smith inleder
måndag 10 juni: Kommunfullmäktigeberedning — antagande av ekonomiska ramar för 1997-99

RÖDA KAPELET
Samling 1.6 kl 11.30 på Fäladstorgget. Låtar: 131; 136; 166; 170; 224; 227; 273; 283; 294; 321.
Kl. 15.00 på Klostergården.
Gemensam fika däremellan.
Rep. den 2.6 kl 18.45 inför Kulturbron. 34; 136; 170; 275; 281; 321; 327.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson och Göran Persson.
Nästereckadör: Thomas Schlyter

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdage. 17 till fax 046-146582.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: lunds.tidningsverkstad@mailbox.swipnet.se
Telefontill redaktörerna:
Karin Blom 046-141612
Rolf Nilson 046-129044
Thomas Schlyter 046-147505
Vid utbehandling: Sven-Bertil Persson 046-138213.

Gunnar Sandin

Berlin, Köpenhamn, Stockholm - men inte Skåne

Vi är många som med saknad minns Bodil Hansson. Hon representerade vänstern i SSK:s fullmäktige på den tiden som de ansvarade för pågatågstrafiken. En motion från henne, plus andra opinionsyttringar, ledde till att resenärerna, med vissa restriktioner, fick ta med cykel på Bombi Bitt. Kullamannen och de andra X10-orna.

Sen förbjöds cyklarna igen. Ett omfattande ombyggnadsprogram hade inletts där en vagnsändan försågs med en generös friyta som hade klappsäten längs väggarna. Utmärkt för cyklar. Men ombyggnaden skedde successivt, och

motvilligt fick vi acceptera argumentet att vagnparken måste vara enhetlig innan förbudet kunde hävas. Det skulle den bli i juni 1996, samtidigt som eldriften inleddes på Ystadbanan.

Programmet höll, och senast i mars lär Länstrafiken ha upprepat (i brev till Lunds fot- och cykelfolk) att cyklarna skulle vara välkomna i och med tidtabellsskiftet.

Nu har de ändrat sej. Inga cyklar!

I Stockholm, där X1-orna har inredning av gammal modell, får man ta med cykel under icke rusningstid och utanför Central-

stationen. Likaså i Göteborg. Även i Köpenhamn, där de nya S-tågen får ett mycket förnämligt cykelutrymme (och det även är väl sörjt för cyklarna vid stationerna), och i Berlin. I Hamburg får man t.o.m. ha cykel i tunnelbanan.

Det är ett oacceptabelt beslut som Länstrafiken har fattat under ledning av Sten Norin (s), en av Skånepolitikens mest inkompetenta politiker, även om somliga förväxlar hans tjurskallighet med handlingskraft. Därmed sagt att vi resenärer inte bör acceptera det utan agera på alla möjliga sätt. VB återkommer.